

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/93/2014
Identifikačné číslo spisu:	8513200701
Dátum vydania rozhodnutia:	20.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8513200701.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, IČO: 36 432 105, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská č. 18, IČO: 35 940 875, proti povinnej T. F., bývajúcej v H., o vymoženie 301,29 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp.zn. 2Er 71/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2013 sp.zn. 23CoE 72/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením 26. februára 2013 č.k. 2Er 71/2013-17 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov - ďalej len „Exekučný poriadok“] na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, pretože povinná uzatvorila zmluvu o úvere ako fyzická osoba, pričom rozhodcovská doložka nebola dojednaná v súlade so zákonom, nakoľko nebola osobitne dojednaná k zmluve a ani osobitne zmluvnými stranami podpísaná. Zdôraznil, že v tomto smere nepostačuje len všeobecné prehlásenie dlžníka, že súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy. Na základe uvedeného konštatoval, že rozhodcovská zmluva je neplatná, čo znamená, že vo veci rozhodoval orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať, a oprávnená preto nemá exekučný titul v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 27. septembra 2013 sp.zn. 23CoE 72/2013 napadnuté uznesenie

potvrdil, keď sa v celom rozsahu stotožnil aj s jeho odôvodnením (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d/ odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), e/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 ECdo 94 /2013, 1 ECdo 112/2013, 1 ECdo 221/2013, 1 ECdo 257/2013, 3 Cdo 70/2012, 3 ECdo 63/2013, 3 Cdo 30/2013, 3 Cdo 44/2013, 3 E Cdo 4/2013, 3 ECdo 94/2013, 3 E Cdo 92/2013, 3 ECdo 135/2013, 4 ECdo 266/2013, 5 ECdo 3/2014, 6 ECdo 264/2013, 7 ECdo 46/2013, 7 ECdo 82/2013, 7 ECdo 156/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 99/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie oprávnenej podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.